

CLIVENSIS ET IULIACENSIS DUCATVS.

Cliuia à cognomini in ea oppido nomen sortitum est, de eo sic refert Munsterus. Eo tempore quo Cæsar Iustinianus rerum est potitus, anno scilicet Christi 711. fuit in regione Clivensi, vnicā domini illius terræ filia, Beatrix nomine, quæ amplissimam habuit ditionem, quin & Castellum Neomagus, cum attinentijs eius, erat illius. Extruxit quoque Castellum, & appellavit nomen eius Cleuam. Cui nomini rationem dedisse crediderim, clivum seu collem, in quo situm est castrum. Vocat enim inferiores Germani collem vernacula sua lingua, *ein Cleff*. Huius verò nominis rationē aliam affert Robertus Cœnalis, de re Gallica lib. 2. periochiæ tertia. Aiunt (inquit) eos qui hodie Cleuenses dicuntur, sic appellatos, à clavis quas gestabant Guinenses iusu Rodolphi: quasi dicas Clauenses, qui clavas gestarēt, nunc verò Cleuenses, at mihi prior ratio magis probatur. Iuliacensis quoque Ducatus, ab eiusdem nominis oppido sic dicitur. Eius verò nominis occasionem nusquam reperi, meminit autem huius itinerarium Antonini. Ambo hi Ducatus coniuncti ac confines, ita ut alter in alterum longè expatietur, vni parenti principi, quare coniunctim quoque de ambobus instituenda oratio est. Veteres itaque Historiographi hoc loco Mœnapios collocant, ac Gugernos, ita ut quibusdam Iuliacum quod *Gulch* incolæ vocat, à Gugernis, paululum immutato nomine, dictum videatur. Bonam quoque huius regionis partem Bructeri habitasse creduntur. Insuper & Eburones Iuliacensis ac Leodiensis ditionum partem tenuisse, ex historijs veterum, & præsertim Cæsaris elucet. Pergensis præterea ac Iuliacensis Ducatuū confinia Teucteris habitata fuere: Cleuensem verò Ducatum Grinnes coluere, qua Geldriæ vicina est, vbi Rhenen oppidum ad Issulæ ripam nominis vestigium retinere videtur. Continent autem hi Ducatus etiam Bergensem Ducatum, cui à Bergo ripensi oppido nomen est, & Marca-num Comitatum, & Comitatum de Muers, cui oppidum cognomen vocabulum dedit, è regione Duesburgij, haud procul à Rheni sinistra ripa situm. Cliensis Ducatus Metropolis est Clivium oppidum, Rees oppidū dextram Rheni ripam obtinet, ac paulò inferius Griet, sinistram ripam tuetur, hanc ex eadem parte sequitur Griethusium, in principio agri Batauorum, iuxta Lobeccam arcem, quam cursus extremitatem seu angulum dici volunt, *loop* enim cursum inferioribus Germanis sonat, & *ech* angulum significat, ibidem Rhenus in tria exit cornua seu ostia, de quibus alibi mentionem fecimus. Griethusio in altera ripa opponitur Embrica, quam olim Asciburgium putant vocatam. In meditullio ferè regionis est Calcaria, Gennep, & Goch, ad Nersam fluuium sitæ sunt. Xanthum oppidum in sinistra Rheni ripa, vetustatis ac antiquitatis multum præ se fert, quod testatur tophus lapis, incolis *Duyuensteen* dictus, ingenti ibidem copia collectus. Dum enim arua aratro proscindunt agricultoræ, magnos huius lapidis aceruos studiosè congestos, Brabantis ingenti lucro vendunt, quo clementum ipsi conficiunt, cuiusmodi nusquam alibi reperiri persuasum est, *daraft* vocant, eo siquidem & aquæ-ductus ac canales, nonnunquam & integra penuaria subterranea, ut ab aquarum eru-

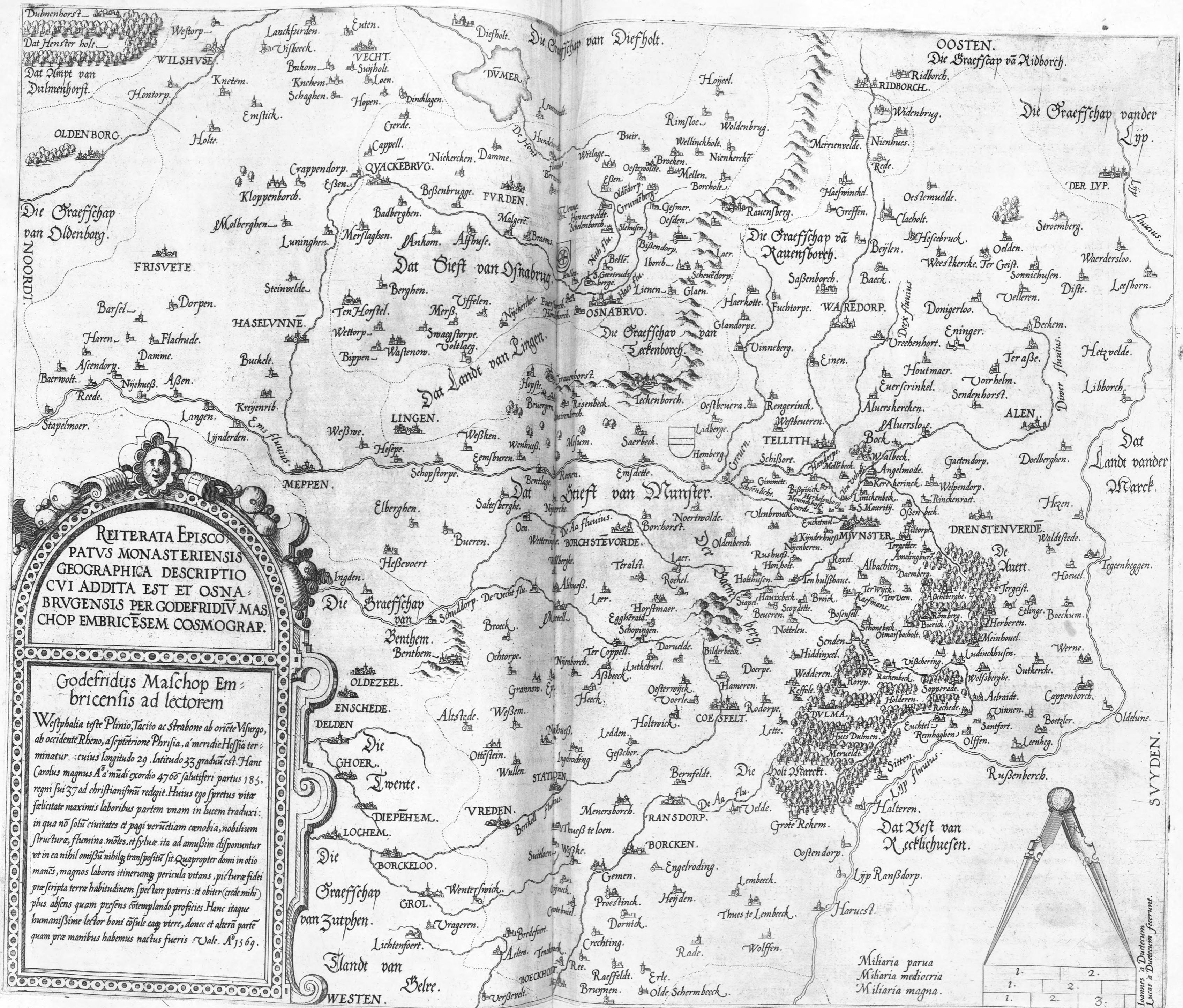
ptione tutæ sint, & quicquid tandem solidū ac maximè obturatum cupiunt, collinunt: quaus enim calce indurata hæc materia solidior est. Est autem lapis is subcinericus cauernosus, ac durissimus, ex quo hic loci à Romanis aliquot insignes structuras, ædificia seu propugnacula erecta fuisse, quæ postmodum iniuria temporum vastata ac destructa sint, suspicio est, quod ibidem non nascatur, verùm aliundè importatus videatur. Cœpit idem etiam nuper effodi, iuxta Neomagum, vbi nonnunquam eius partes erutæ sunt, forma quadrata quinque pedali, verùm cùm cauernosus sit lapis, ita ut characteres inscribi ægrè queant, iuxta reperti sunt lateres cocti, seu tegulæ, quibus Romana litera, monumēta quædam insculpta fuere, iisque vnicā tantum linea recta, ad pedem montis, iuxta Meram flu. effodiuntur. Vnde non obscura est conjectura fuisse ex eo extructa aut propugnacula quædam aut alia ædificia. Quin ipsa etiam arx Nouiomagensis, quam Carolus Quintus olim restaurauit semidurutam, eodem lapide extructa fuit. Ad Lupiæ & Rheni confluentes Vesalia inferior sita est, in sinistra autem ripa Burichium oppidum situm est. Iuliacensis autem Ducatus vrbes sunt, Iuliacum, vulgo *Gulch*, ad Ruram flu. Et paulò inferius in dextra ripa Erkelens, cui ab Hercule nomen faciūt, item Dalem, Berchem, Sontium: in sinistra Rheni ripa Nouesium, vulgo *Nues*, vbi Erf flu. Reno affūditur, pauloq; inferius in dextra Rheni ripa Duseldorpium cum Duselo amne. Flumen deinde sequuntur Keyserwenda, Ordingen, Duesburgium, Angerortum, Ruerortum. Regionis aër bonus & salubris. Ager vtcunque fertilis frumenti, pascuis latus, Vinum verò haud gignit. Fluminibus rigatur Reno, Ruera, Nersa, Lupia, Angra, Duselo, cum alijs nonnullis riuulis, ac torrentibus. Sylva Arduenna hinc inde per regionem ramos extrudit. Montibus non asperatur, vnde & Minærarum sterilis. Horum autem Ducatum Cleuensis Septentrionalior, Iuliacensis autē Meridionalior est. Terminatur verò ab Ortu quidem Ducatu Montensi, Comitatu Marcano, ac Westphalia, à Septentrione Comitatu Zutphanensi, Transalano tractu, ac Batauia, ab Occidēte Geldria, & Leodiensi tractu, à Meridie autem Colonensi & Aquisgranensi ditionibus subtenduntur. Incipit autem ab Occidente sub grad. longitud. 27. minut. 45. vbi Gennep Cliuiæ oppidum est, ac desinit in Oriente sub longitud. grad. 29. vbi Woeringum Ducatus Iuliacensis oppidum est. Ab Austro verò initium sumit à grad. latitudinis 50. minut. 47. vbi Durenium oppidum est, ac in Septentrionem extendit ad gradum latitud. 52. minut. 17. vbi Husseum oppidum. Incipit itaque post mediū octauī climatis, quod est per medium Mœtim, & exporrigitur usque ad mediū decimi, quod est per Rheni ostia. Parallelus itaque eius Australis est 18. vbi dies artificialis prolixior est horarum 16 $\frac{1}{4}$. Borealis autem est vigesimus, vbi dies prolixior est horarum 16 $\frac{3}{4}$. longa est autem ab Ortu in Occasum milliaribus Germanicis 15 $\frac{3}{4}$. seu Italicis 63. lata verò ex Austro in Boream Germanicis 22 $\frac{1}{2}$. seu Italicis 90.

VVESTPHALIAE TABVLA.

Vestam deā Germanorū nonnullis cultam asseuerat quidam, atque hinc VVestphalos dictos arbitrantur, tanquam Vestalios dicas: malunt tamen aliqui à vento occidentalī sic dictos credere, qui enim ultra Visurgim fluum orientalem plagam occupat, Ostuali Sagones cognominatur, ab Ost vēto orientali, et Vale, quod Saxonibus sua lingua pullū equinū significat. Hunc enim in militari bus signis habuerunt. atas id nominis aboleuit in orientalibus, & generalis illa Saxonia appellatio permāsit. Sic VVestphali, qui citra Visurgim versus occasum habitat, ab VVest occiduo vento, nūcupantur. Volūt autē nō nulli à campo, id est veldt potius quam Valer dici VVestphalos, aiunt enim agrū Albi Visurgi, interiectū Ost velt eiusq; incolas Ostveldingos dici, agrum autē Visurgi Rhenog; flu. interceptum VVestuelt, cultores autem eius VVestueldingos appellari. Saxonum olim gens, qua cūm ob sui constitutam variosq; cultores in plures prouincias scinderetur, huic ob dictas iam causas id nominis contigit. Horum sedes Dulgibinos olim tenuisse coniiciunt. Hinc Bruðeros, qui ab Charmauis Angriuarisq; electi, hinc secedentes in Sarmatiā cōcessere, & ad Baltheū mare domitis aut expulsis Vlmigeris cōsedere. Hodie nī cultores robusti proceriā corporis, animi magni, bellicosi ac ingeniōsi perhibētur. Proverbio dici solet VVestphalis plures astutos, subdolos, versipellesq; quamstultos gigni. Adulterorū ac spurcitiā omnis saeuera olim censura hic erat. Gentiles erāt ad annum Christi 700. eos primus Carolus Magnus ad fidem Christianam vīcompulit, quam cūm multotiens mutantent, negarentq; ac ad veterem idololatriam recurrerent, ad cohibendos eorum tumultus, eosq; in fide seruandos, clandestini iudices ab Imperatore constituti sunt, quos Scabinos & VVetende, item Scheffen & Veymer ipsi sua lingua vocant: quēis ius potestasq; erat fæderum ruptores ac fidei christiana neglectores, reliquosq; sceleratos, factiosos criminososq; indicta causa ubi cunque repertos, pro libito necare. quam potestate deinceps & in reliqua Germania sibi usurpare voluere. Verū hi cūm tanto munere ac impe-

rio abuterentur, ac libidinum scelerumq; suorum potius quam Iustitia Pietatisq; patrociniū efficerent, hic tandem iudicij modus sublatuſeſt. Parent hi Colonensium Episcopo, suisq; nobilibus, quorum fere mancipia sunt, ac iugum durissimum sufferunt. Regio est ampla, ſpatiosa & capax, compluribus distincta dominijs. Ducatus cōtinuit olim VVestphalię em, VVesalię emet Angricę em, Angruariorū vēſtigiu. Huius ſibi principatum Colonensis Antistes vendicat, Saxonumq; principes Angriae ſe duces eſſe dicunt. Huius nominis curbs ad Visurgim ſita. Resident in hac prouincia quatuor Episcopi. Premēsis in ora iuxta Saxoniam ad Visurgim. Myndensis ad eundem amnem versus Thoringiam. Padebornensis Teuderium Ptolomeo ad Lupiam in Hesia confinibus. Monasteriensis in mediterraneis ad Amanum flu. Saxonum portio olim fuerat VVestphalia. Verū cūm eius incole vna cum Lōgobardis Italiā inuafiffent, ac tandem in patriam ſedē ſuas reuerti eſſent, VVest. Vale dici cōperūt, ac in umbilico ſue regionis curbem adificantes, eam Mediolanū vocarunt, vocabulo mutuato à cognomini Italiae curbe: asseuerant tamen quidam oppidum ibidem extuctum aliquando Mymygrode vocatum: quo loco Carolus Magnus Episcopatum constituit, ac deinceps monasterium adificatum eſt, à quo curbs nomen deinde mutuata eſt, ſuo omiſſo. Hac superioribus annis Anabaptistarum factione ingentem cladē perpeſſa eſt. cūm enim eius ſecta homines vndeque ad eam cōfluarent, tandem ſarctorem quendam obscuris parentibus (Johannem à Leyden) Hollandie opido natum. Liberalitatem & formam & statuta praditum, temerarium, audacem, nō infimi ingenij, diſertumq; regem fecere, hominem celeratum eiq; muneri (ſi diſ placet) aptiſimū, mirū impostorem, ac enthuſiasmos ſomniantem: iſ ſe regem Iſraēlis nominari, curbemq; Monasterensem nouam Hierusalem appellari voluit. Cūq; ſibi persuaderet uniuersum orbem exercitus armisq; ſuis peruadendum, post grauifimam decimastrem obſidionem, qua eō fame deuenerat ut & corio & pelliceis lixatis vſcerentur, tan-

Ef dem

V V E S T P H A L I A E T A B V L A

dem curbe expugnata anno 1534. ipso festo die Johannis Baptista captus ipse cum pseudophrotis suis, cum reliqui magna ad decem dies cæde consumerentur, ipsi concatenati oppidatim circumducti, ludibrio omnibus expositi, anno 1536. ad eadem urbem reducti, ignitis forcipibus lacerati, tribusq; tandem caueis ferreis inclusi, extra D. Lambertiturrim suspensi, fameq; necati sunt. Ita mox misereq; infelix hoc regnum interiit. Comitatus nobiliumq; sedes penè infinita, quarū præcipue numerantur à Septentrionis parte initio sumpto Busactorum maiorum sedes Oldenburgensis comitatus ad Hontam fluuum. Hinc versus ortum sequuntur ad eundem amnem & lacum Dum, ac Difholensis, Ridborchenis, Rauenspergensis, Lupiensis, Schouwenburgensis, in Angriensi ducatu. In meridie habet comitatū Marcania Bructerorū antiquas sedes, & Recklichusense diæcesim. In occidente habet Béthemensem comitatum, Busactorum minorum locus, ac in meditullio Teckenburgensem comitatū, Osuabrugensem conuentum seu Canonicatum iuxta Has flu. ac ibidem Lingense territorium. Aér est durus quidem frigidusq;, ac salubris. Regio pluribus urbibus exornata. ager ipse pecorum pastuus, quam aruis latior, vini expers: nisi quantū per Rhenu flu. aduehitur, quod tamē carum, nec nisi diuitibus, idq; perrarò bilitur. Cibus panis niger, caseusq;. Caro quoque tā bouilla, quam suilla, & quidem plurima, eaq; plerunque fumigata. Verū cum ager plerisque locis minus gratus sit cultori, fit ut mechanicis ac mercatura se dant accolæ. merces sunt lapides, statuarix, ac aedificijs extruendis aptissimi, molares etiam accotes. Salis ac metallorum minarīs minimè destituitur regio. Pecuaria enīxè student, unde & domesticorum animaliū numerosissimos greges alunt: ferarum etiam affatim habent. Sylvas habent sufficietes, cuiusmodi sunt: Dat henster holdt, & de Auert, & Holt marckt. Teutoburgiensis sal-

tus, ad Lippia ortum. Montes collesq; plurimi: utpote, Baemberg, et alijs: fluminibus paludibusq; multis irrigua. Visurgi, Amisia, Glaa, Neth, Hasia, Honta, Sala, Hala, Lippia, Stouera, Duplii, Aa, Vidro, ad Amisiā pertinent, Devera, Dexta, Glaa, Berckel, quorum fontes plerique hic reperiuntur. Amisia autem flu. ex Hessicis montibus, Abnobaos vocat Ptolomæus, ortus, VVestphaliā perlabitur, ac in Frisijs iuxta Embden Oceano infunditur. Videus de vecht vulgo, ijsdem montibus ortus, recto cursu per VVestphalos ductus, in Frisiorum quoque confinibus mari australi miscetur. Viadrus autem, quem VVeserā vocant, in Hessis etiam exortus, ex Maliboco monte, eius caput & fons, VVerra dicitur. Hanc regionem, cum Saxonia limitibus inclusa sit, ab ortu claudit, ab occidente Rhenofluvio, à Septentrione Frisia, Hollandia, Traiectensi ac Transfalan tractu, à meridie, Hassia mōtibus excipitur, quaq; in occidentem maximè tendit circa Breefort 28. grad. & 19. minuta longitudinis attingit, ac in Orientem extenditur, Schouwenburgū usque sub 31. gradib. & 19. minutis longitudinis. In meridem autem maximè tendit prope Gosicā vulgo Geyseck uti 51. grad. & 40. minuta latitudinis habet, ac ad Nychusum usque oppidum ad Amasum flu. situm, protenditur, sub 53. grad. & 43. minuta latitudinis. Incipit itaque à principio 9. climatis, quod est per Agrippinā Coloniam, ac definit in fine eiusdem, sub principium 10. quod est per Tanais ostia. Eiusq; parallelus australis simus est 19. ac dies ibidem prolixior horarum 16: Borealisimus autem ferè 21. ubi dies prolixior horarum est 17. ita ut ab Occidente in Orientem, quam longitudinem vocamus, deprehendantur cōtinere milliaria Germanica 45. seu Italica 180. ab Austro autē in Boream que latitudo est Germanica 30 $\frac{1}{4}$ Italica vero 123.

LVTZENBURGENSIS DVCA TVS.

LVCemburgij Ducatus, à cognomini ac digniori, in ipso, vrbe sibi nomen assumpsit, ea ad Alsatium flu.sita est, ac ex Comitatu, quo olim honore dignitatéque florebat, in Ducatum tandem euecta est. Eum tractum antiquiores sub Treuiensibus cōplexi sunt, qui in eo nobilissimi, antiquissimi, dignissimi que habiti sunt, generaliori vocabulo Mediomatrici dicti fuere: hoc tamen de Metensibus ac eorum vicinijs intellectum volūt, aut potius Argentoratensisibus, quamuis & id manifestum & in confesso sit omnibus, Mediomatricos non iisdem, quibus olim sedibus hærere, & creduntur Metenses eorum reliquæ, corrupto ac deprauato vocabulo. Breuitatis enim studio Metenses pro medenses appellantur, quod à mediomatricis deductum videtur, primis saltem syllabis seruatis. Verùm de hoc eodem tractu sic refert Petrus Diuæus, Leucorum gentem (inquit) iuxta Treuiros, mediomatrices, ac Lingonas habitaſſe, indubitatum est, oppida eorum Tullus, ac Nasium, Ptolomæo celebrata, nomen seruant, Toul & Nansijs. Vernaculè crediderim appellatos, dicit Lutzen, & latè imperasse, ut ab ijs Lutzenburgij celebris oppidi nomen ortum sit, quasi dicitur Lutzenburg. Propinquos Leucis, Clabos, eorumque oppidum Virdunum mediæ ætatis Chronographi faciūt: cuius etiam liber Prouinciarū meminit. Verùm qui nā hi Clabi fuerint, aut vnde venerint, nemo prodit. Frequens autem est Romanorum scriptoribus Chabionum nomen, mendosum fortasse, ac pro Clabis suppositum: quorum fortè reliquias à se deuictas Diocletianus in Galliam traduxerit, ac proxime Leucos collocavit. Treuirorum verò olim erat ditionis quicquid hodie ferè à Maguntiaco per Treuirensis Episcopi ditionem & Mosellæ mōtes, seu Obrincanum tractum, quem vernacula lingua Hondruncen, id est, canis tergū, seu Hunnorū recessum vocant, quanquam hæc vox ex antiquo potius Obrinca vocabulo facta, ac deprauata videatur, vt pro Obrinca Hobrixnchen, ac tandem Hondruncen, dixerit imperitum vulgus, ad Arduennam syluam extenditur. Eorum ciuitates erant Maguntiacum, Bingium, Legio Traiana, Ficelia, Badobriga, Confluentes, Rigodulum, Marcodurum, Antiniacum, Nouiomagum, Matricorum, siue Dinodurum, Francis, Theodonis villæ, seu Theon-uille appellata. In illis quoque Ripuaria est, terra inter mosellā seu Obrincam, Rhenum, atque mosam fluuios, posita. Est & Eyflia, Arduenia sylua septa, qui totus tractus olim etiā Reges suos habuit, ac VVesterrychia, deinceps verò Neustria dicebatur. Hodie etiamnum Vastum regnum appellatur. Verùm separantur nunc hæc dominia, ac mediomatrici quidem seu metenses Lotharingiæ nomine, comprehenduntur, vulgo Loreine, de qua alibi monuimus. Treuirorum verò, & vrbs, & regio, suo paret Archipræfulti, Electori septemuero. Hi verò nostri Leuci & Lutzenburgenses, Austriæ Archiducibus subsunt, is nūc est Philippus

Hispaniarum Rex. Lazijs Mosellanum Ducatū vocat. Incolæ nobilium penè mancipia sunt. Linguis vtuntur Gallica & Teutonica, corruptis. Distinguitur Regio in septē Comitatus, ij sunt: La Roche, Durbi, Salme, Chini, Vandalen seu Vianden, S. Ioan. Manderschet. Baronatus in hoc Ducatu propemodum innumerī sunt, ac dominia infinita. Neque enim vniuersa Belgica Prouincia habet, quæ nobilibus frequentior sit quām hæc, quorum tanta est libertas, & in subditos ius, vt vel regulis comparentur. Ciuitates habent muris cinctas, in vniuersum viginti, è quibus principalior toti regioni nomen suum communicat. Ea est Luxemburgum, hanc Alisuntius flu. quod & nomen ipsi largitus creditur, interluit, partem vrbis superiorē, & montanam ab inferiori & plana dirimens. Putatur hæc esse, quam Ptolomæus Augustam Romanorum dixit. Vrbs est ampla ac capax, ædificia domusq; vt cunque splendidæ, verùm belli iniurijs, variè afflictæ. Reliquæ vrbes sunt Arlon, Rodemarck, Theon-uille, Grauemacie, Coningmackre, Dickrich, Vireton, Esteruerck, Vandalen, Bastonac, Mommedi, Neufchasteau, seu Nouū castrum, quod Paulus AEmilius munitum oppidum appellat. Danvillers, Maruil, la Roche in Arduenna sylua, Durbi, Sanctus Vitus, Marche, & Salme. Habet præter hæc etiam alia nonnulla oppida, quorū tamen mœnia, crebris bellorum incursionibus, diruta iacent. Vicos pagosque ad 169. continet, eorumque nonnullos satis atmplos & opulentos. Castra ac arces permulta sunt. Septem verò in eo Ducatu memorantur loca esse, quibus Planetarum septē sunt nomina indita, quibus dum Pagani & Ethnici essent incolæ, ibidem sacra siebant. Cuiusmodi videntur esse Arlon, tanquam Aram Lunæ dicas, cui eo loco sacrificabatur, Soloeure, castrū montanum, à Sole nominatum creditur. Marche Martis nomen referre videtur. Reliquæ coniectura vix assequi licet. Treuirorum verò vrbs quæ huic Ducatui versus Orientem adiacet, omnium totius Germaniæ vrbiū, antiquissima est. Olim Galliæ Belgicæ caput, à Trebeta, Semiramidis matris incæstum, libidinemque fugiente ex Assyria, ac post vagos, variosque itinerum errores, ad hanc amoenissimam vallem delato, condita temporibus Abrahæ, annis nimis ante natum Saluatorem 1947. multis scilicet ante Romam conditam seculis. Quām verò hæc olim floruerit opibus, potentia, reliquisque ornamenti, non obscurè ostendunt ruinæ superbissimorum ædificiorum. Videtur enim ibi palatium stupendi operis, instar Babylonici muri ex latere cocto factum, tantæ firmitatis etiamnum hodie manens, vt nulla arte frangi queat. Antiquissima insuper totius Germaniæ vniuersitate Treuirensium ciuitas insignitur. Lutzenburgensis Regio bona, benignaque ac fertilis est, cuius etiam loca nonnulla vineta ferunt. Vina verò ignobiliora sunt. Fluminibus regio omnis rigatur plurimis. Eorum primum nobilissimumque est Mosella, seu Ob-

Gg rincæ